

คลื่นลูกที่สามสำหรับธุรกิจกาแฟมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม

Darmin Nasution รัฐมนตรีประสานงานกระทรวงเศรษฐกิจย้อนระลึกถึงการผลิตเมล็ดกาแฟชนิดต่างๆ ที่บ้านเกิดของตนเมืองตาปานูลี (Tapanuli) จังหวัดสุมาตราเหนือ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เขาได้รับการเลี้ยงดูมาในช่วงต้นทศวรรษที่ ๑๙๕๐ สถานที่นี้อยู่ใกล้กับเขตการปกครอง Mandailing Natal ซึ่งเป็นที่รู้จักสำหรับกาแฟ Mandailing หรือ Mandheling

รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจกล่าวสุนทรพจน์ในพิธีเปิดงานการจัดทำแผนที่นำทางสำหรับกาแฟของอินโดนีเซียเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมาว่า ความสนใจส่วนตัวของตนในเรื่องเมล็ดกาแฟได้รับการจุดประกายขึ้นมาอีกครั้งเนื่องมาจากการอ่านหนังสือเรื่อง All about Coffee โดยผู้แต่ง William H. Ukers เมื่อไม่นานมานี้

"หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงเมล็ดกาแฟจำนวนมากจากสุมาตราและรวมทั้งภูมิภาคอื่น ๆ ของอินโดนีเซีย เช่น กาแฟ Korinci จากจังหวัดจัมบี (Jambi) และกาแฟ Preanger (เกาะชวา) จากจังหวัดชวาตะวันตก" นอกจากนี้ "กาแฟ Mandheling เคยเป็นกาแฟที่มีราคาแพงและเป็นที่ต้องการมากที่สุดในโลก" กล่าวโดยรัฐมนตรี Darmin

อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรี Darmin รู้สึกไม่พอใจที่พบว่าเมล็ดกาแฟชนิดพิเศษจำนวนมากของอินโดนีเซียได้กลายเป็นวัตถุดิบที่สูญพันธุ์ไปแล้ว เนื่องจากเทคนิคการเพาะปลูกที่ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร และการขาดความสนใจจากรัฐบาล

เจอนโซดังกล่าวได้ผลักดันให้กระทรวงติดต่อประสานความร่วมมือกับสถาบันของรัฐ เช่น กระทรวงเกษตร กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ ในการจัดทำแผนที่นำทางเพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมกาแฟของอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ตามแผนที่นำทางจะพบว่าการผลิตและการบริโภคเป็นความท้าทายหลักสองประการแรกสำหรับกาแฟ

อินโดนีเซียมีพื้นที่ปลูกกาแฟจำนวน ๑.๒ ล้านเฮกตาร์ แต่สามารถผลิตกาแฟได้เพียง ๕๐๐ กิโลกรัมต่อเฮกตาร์เท่านั้น ในขณะที่พื้นที่ปลูกกาแฟในเวียดนามมีเพียง ๖๓๐,๐๐๐ เฮกตาร์ แต่สามารถผลิตกาแฟได้ถึง ๒.๗ ตันต่อเฮกตาร์ ข้อมูลจากกระทรวงแสดงให้เห็นว่าจะเป็นการดีที่จะต้องเพิ่มการผลิตกาแฟขึ้นเป็น ๑ - ๑.๒ ตันต่อเฮกตาร์ อย่างไรก็ตาม การบริโภคในประเทศยังเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้ชาวอินโดนีเซียดื่มกาแฟน้อยกว่าประเทศผู้ผลิตกาแฟรายอื่น เช่น บราซิล เวียดนาม และอินเดีย

เจอนโซดังกล่าวส่งผลให้อินโดนีเซียต้องล้าหลังแม้จะมีความหลากหลายของกาแฟก็ตาม รัฐมนตรี Damin กล่าวเพิ่มเติมว่า ประเทศผู้ผลิตกาแฟกำลังเผชิญหน้ากับคลื่นลูกที่สามของกาแฟ ซึ่งในประเทศผู้ผลิตกาแฟกำลังแข่งขันเพื่อสร้างเมล็ดกาแฟที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออก เนื่องจากสินค้าโภคภัณฑ์กาแฟได้รับความนิยมมากขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มคนวัยหนุ่มสาว

เมื่อเดือนกรกฎาคมของปีที่ผ่านมา ประธานาธิบดี Joko "Jokowi" Widodo ได้ผลักดันร้านกาแฟท้องถิ่นที่อยู่ทางตอนใต้ของกรุงจาการ์ตาให้เป็นศูนย์รวมของความสนใจของประเทศ หลังจากที่ประธานาธิบดีได้แวะไปเยี่ยมชมร้านกาแฟ Kopi Tuku ที่ทันสมัยในบริเวณตลาด Santa Market พร้อมกับ Mrs. Irian สตรีหมายเลขหนึ่ง เพื่อลองดื่มกาแฟเย็น ร้านกาแฟดังกล่าวดำเนินการโฆษณาเป็นเวลาหลายเดือนเนื่องจากลูกค้าและพนักงานบริการจัดส่งสินค้าเย็นเข้าแถวเป็นเวลาหลายชั่วโมงเพื่อที่จะให้มือของพวกเขาได้รับถ้วยกาแฟ

"ดังนั้นในปัจจุบันความหลงใหลในการดื่มกาแฟเป็นสิ่งที่เราควรสนับสนุน" "น้ำมันปาล์มอาจเป็นหนึ่งในสินค้าโภคภัณฑ์ที่ยิ่งใหญ่และมีกำไรมากที่สุดสินค้าหนึ่งของอินโดนีเซีย แต่ถ้าหากได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง กาแฟอาจกลายเป็นสินค้าที่น่าสนใจเช่นกัน"

ในโอกาสวาระเดียวกัน Mr. Lin Che Wei ที่ปรึกษาด้านนโยบายของรัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจกล่าวว่า อินโดนีเซียจะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการผลิตเมล็ดกาแฟที่มีคุณภาพสูง "ในปัจจุบันมี ๗๐ ประเทศที่ผลิตและส่งออกกาแฟ แต่ในอนาคตจะมีเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้นที่จะทำเช่นนี้ได้ต่อไป" Mr. Lin กล่าว

เพื่อตอบสนองความท้าทาย แผนที่น่าสนใจจะก่อให้เกิดความคาดหวังว่าการผลิตกาแฟของอินโดนีเซียจะพัฒนาขึ้นถึงสามเท่าภายในทศวรรษหน้า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ อินโดนีเซียผลิตกาแฟจำนวน ๖๓๗,๐๐๐ ตัน โดยมีการผลิตกาแฟโรบัสตาคิดเป็นร้อยละ ๗๓ ของจำนวนกาแฟทั้งหมด ในขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๒๓ ทดแทนโดยกาแฟอาราบิก้า

ด้วยอัตราการผลิตในปัจจุบัน อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อันดับที่ ๔ ของโลก รองจากบราซิล เวียดนาม และโคลัมเบีย กล่าวโดย Mr. Lin

นอกจากนี้ คาดว่าภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๕ จะเพิ่มการบริโภคภายในประเทศเป็น ๔.๕ กิโลกรัมต่อคนต่อปี ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา ตัวเลขการบริโภคในประเทศอยู่ที่ ๑.๐๗ กิโลกรัมต่อคนต่อปี

ที่มา: หนังสือพิมพ์ The Jakarta Post ฉบับวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๑